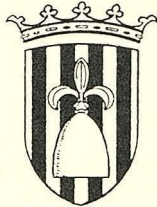


# GOIGS A LA MARE DE DÉU DE LA SERRA

PATRONA DE LA VILA DE MONTBLANC

VENERADA AL PROPÍ SANTUARI  
(Conca de Barberà)  
Se'n celebra la diada



Puix que sou nostra advocada,  
de Déu Mare i de tots vida:  
*Socorreu, Verge, qui us crida,  
de la Serra anomenada.*

Quan els moros envaïren  
tot el nostre Principat,  
a la Serra, lloc sagrat,  
per Jesús cinc sants moriren;  
on entre la sang vertida,  
sepultura els fou donada:

*Socorreu...*

Signe de triomf hi alçaren  
els fidels: la santa creu,  
que amb vós asseguda al peu,  
sobre el mateix lloc plantaren;  
a l'arbre sagrat unida,  
sou, Senyora, venerada:

*Socorreu...*

Quan el rei Alfons mudà  
Montblanc, dins els murs que té,  
la notícia es perdé  
de qui a la Serra us posà;  
fóreu molt temps escondida,  
i en un esbarzer, trobada:

*Socorreu...*

Al descobriment, la terra  
respirà suaus perfums,  
i el cel coronà de llums  
tots els confins de la Serra;



la creu de pedra erigida  
fou per tot arreu doblada:

*Socorreu...*

D'aquest prodigi amb l'exemple,  
el mateix any construïren  
i a honor vostre erigiren  
els de Montblanc un gran temple,  
on dels àngels sou servida,  
i dels homes, visitada:

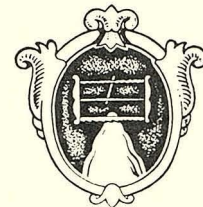
*Socorreu...*

Fundà la infanta Làscara,  
bizantina de naixença,  
del rei Jaume amb complaença,  
un convent de santa Clara;  
de ses filles assistida,  
sou dignament alabada:

*Socorreu...*

Quan a Montblanc arribà  
la plaga de la llagosta  
Senyora, a l'empar vostre,

MONESTIR DE MONGES CLARISSES  
Arquebisbat de Tarragona)  
el 8 de setembre



cap fruit nostre devorà;  
quedà del mal eximida,  
la vila per vós lliurada:

*Socorreu...*

En temps de pesta i de fam,  
de secada i malvestat,  
tenim ja ben esbrinat  
que en vós tot consol trobam;  
la penúria, convertida,  
en felix sort és trocada:

*Socorreu...*

Quan hom tem que es vessi sang  
en guerra i crema, Senyora,  
vostre patrocini implora  
tot el ducat de Montblanc;  
nostra súplica rendida  
queda a l'instant decretada:

*Socorreu...*

Els molts prodigis que obreu  
són, del cel Reina, infinits,  
els ceccs, coixos i tullits,  
els torts i contrets cureu;  
i si en el part l'affligida  
us invoca, és emparada:

*Socorreu...*

Puix que en vós tenim complida  
nostra joia afiançada:  
*Socorreu, Verge, qui us crida,  
de la Serra anomenada.*

Lletra: anònima, revisada - Música: Mn. Josep Colomer

*entrada* *tornada*

Puix que sou nostra ad-vo--ca--da de Déu Mare i de tots vi--da: R So--cor-reu, Ver-ge, qui us cri-da, de la serra\_a  
no-me--na-da; so-cor-reu, Ver-ge, qui us cri-da de la Serra\_a-no-me--na-da. So-cor-reu, Ver-ge, qui us cri-da,  
de la Ser--ra\_a -- no-me--na-da. *cobles* 1. Quan els mo--ros en - va - i--ren tot el nostre princi--pat, a la Serra lloc sa-  
grat, per Je--sús cinc sants mo--ri--ren, on entre la sang ver-ti--da se-pul-tu-ra fou do--na - da: R

V. Pregueu per nosaltres, santa Mare de Déu.

R. Perquè siguem dignes de les promeses de Crist.

ORACIÓ: Déu omnipotent, concediu als vostres fidels, que confien en la protecció de la santíssima Verge Maria, que, per la seva intercessió, siguin alliberats de qualsevol mal a la terra i arribin al goig etern del cel. Per Crist Senyor nostre. - R. Amén.